

Hatodik üzenet

A menyasszony mint a testületi harcos

Igeolvasmány: Ef 6,10-20

I. Az Efézus 6,10-20 felfedi, hogy a menyasszony egy testületi harcos, aki Isten ellensége ellen harcol Isten királyságáért:

- A. Amikor Krisztus győzedelmeskedő szerelmese egygyé válik Istennel, hogy Isten lakóhelye legyen, akkor Isten szemében ő olyan szép, mint Tírsa, és olyan kedves, mint Jeruzsálem; az ellenség számára azonban ő olyan rettenetes, mint egy zászlós tábor [angol: hadsereg] – Én 6,4:
1. A zászlók a harcra való készenlétre utalnak, valamint annak jele is, hogy a győzelem el lett nyerve; egy rettenetes hadsereg azt jelképezi, hogy az Úr győztesei megrémítik Isten ellenségét, a Sátánt.
 2. Ez a hadsereg vívja a csatát Isten királyságáért Isten népe leromlása során, hogy a győztesekké váljanak, akik válaszolnak az Úr elhívására (Jel 2,7. 11. 17. 26; 3,5. 12. 21); végül a győztesek együttesen menyasszonnyá lesznek, hogy összeházasodjanak Krisztussal (19,7-9); az esküvőjük után ez a menyasszony hadsereggé fog válni, hogy Krisztussal, a Férjével, együtt harcoljon, és így legyőzzék Antikrisztust az ő összes követőjével együtt (11-21. vers).
- B. A gyülekezet mint a menyasszony igazából nem más, mint az Isten szándékában megjelenő testületi ember, aki valóra fogja váltani Isten kifejezésének és az Isten ellenségével való foglalkozásnak a kettős célját – 1Móz 1,26.
- C. Nemcsak Isten örökkévaló céljának kell beteljesednie, és nemcsak Krisztus szíve vágát kell megelégtíteni, hanem Isten ellenségét is le kell győzni; ehhez a gyülekezetnek harcosnak kell lennie.
- D. A járásunk Isten céljának valóra váltását, az életvitelünk Krisztus megelégedését, a hadviselésünk pedig Isten ellenségének legyőzését szolgálja – Ef 4,1; 5,2. 8; 6,10-11.

II. Jézus bizonyága az ezeréves királyság alatt Krisztus menyasszonyával azonos – a győztesekkel azonos, akik Krisztusnak a társkirályai – Jel 19,7-9; 20,4. 6:

- A. Az Úr helyreállító munkája Krisztus menyasszonyának elkészítését szolgálja (19,7-9; 21,2); legvégül át fogunk hasonlítani a csodálatos Sulamittá, aki – Salamon másolata-ként – az Új Jeruzsálemnek mint Krisztus hozzáillő párjának, menyasszonyának, a legnagyobb és végső alakja (Én 6,13; Jel 21,2. 9-10; 22,17a).
- B. A Sulamit két tábor, vagy két hadsereg (héberül *mahanáim*), táncához hasonlítható Isten szemében; azután, hogy Jákob Isten angyalait, Isten két seregét, meglátta, azt a helyet, ahol akkor volt, Mahanáimnak nevezte el, és „két sereggé” osztotta a feleségeit, a gyermekeit és a vagyonát – Én 6,13; 1Móz 32,1-10:
1. A két sereg szellemi jelentősége az az erős bizonyág, hogy több mint győzünk, „szuper-győzünk”, Őrajta keresztül, aki szeretett minket, Krisztus Testének alapelve szerint – Róm 8,37; 12,5; 5Móz 32,30; Préd 4,9-12.
 2. Isten nem akarja azokat, akik önmagukban erősek; Ő csak az erőtlenekeket akarja, a gyengébbeket, az asszonyokat és gyermekeket; azok, akik méltónak számítatnak arra, hogy győztesek legyenek, a gyengébbek lesznek, akik az Úrtól függnék – 1Kor 1,26-28; 2Kor 12,9-10; 13,3-5; Én 8,6.
 3. Istennek olyan népre van szüksége, akik egyek Vele, olyan népre, akik alárendelődőek Neki, amit a befont haj jelképez (1,11 [Kecskeméthy]), valamint engedelmesek Neki rugalmas akarattal, amit a gyöngysorokban lévő nyak jelképez (10. vers).
 4. Amikor azon gondolkodunk, hogy hogyan jussunk el az isteni kijelentés csúcspontjára, nem szabadna saját magunkban bízunk, hanem az Úrtól mint szeretettől, erőtlől és irgalomtól kéne függnünk, hogy irgalom, tisztesség és dicsőség edényeivé tegyen minket – Róm 9,16. 21-23.

III. A szellemi hadviselés azért szükséges, mert a Sátán akarata konfliktusban van Isten akaratával – Ef 1,5. 9. 11; Mt 6,10:

- A. Isten szándékán, Isten akaratán, kívül van egy második szándék, egy második akarat, mert a sátáni akarat szemben áll az isteni akarral – Ésa 14,12-14.
- B. Minden harc forrása az isteni akarat és a sátáni akarat közötti konfliktusban van.
- C. A szellemi hadviselés az Isten királysága és a Sátán királysága közötti hadviselést jelenti; ahhoz, hogy a mennyek királysága megalapuljon, szükség van a szellemi harcolásra – Mt 12,26. 28; Jel 12,11.
- D. Igazság szerint és kegyelem által járunk, szeretetben és világosságban élünk, és harcolunk, hogy leigázzuk a sátáni akaratot – Ef 4,1; 5,2. 8; 6,12.

IV. Ahhoz, hogy foglalkozzunk Isten ellenségével, meg kell erősíttetnünk annak az erőnek a nagyságával, amely feltámasztotta Krisztust a halálból, és a mennyekben ültette Őt, magasan minden gonosz szellem felett a levegőben – 10. vers; 1,19-22:

- A. Az a tény, hogy meg kell erősíttetnünk az Űrben, azt mutatja, hogy önmagunkban nem vívhatjuk meg a szellemi harcot a Sátán és az ő gonosz királysága ellen; csak az Űrben és az Ő hatalmas erejében harcolhatunk.
- B. Az az utasítás, hogy erősíttessünk meg, arra utal, hogy gyakorolnunk kell az akaratunkat; ha meg akarunk erősíteni a szellemi hadviseléshez, az akaratunknak erősnek kell lennie, és gyakorolnunk kell azt – Én 4,4; 7,4.

V. A gyülekezet és a Sátán közötti hadviselés egy olyan csata, amely közöttünk – akik szeretik az Urat, és akik az Ő gyülekezetében vannak – és a mennyekben lévő gonosz erők között zajlik – Ef 6,12:

- A. A fejedelemségek, a hatalmasságok és e sötétség világbírói a lázadó angyalok, akik követték a Sátánt az Isten elleni lázadásában, és akik most a világ nemzetei felett uralkodnak a mennyekben – Kol 1,13; Dán 10,20.
- B. Fel kell ismernünk, hogy a hadviselésünk nem emberi lények ellen van, hanem a gonosz szellemek, a mennyekben lévő szellemi erők, ellen van.

VI. A szellemi hadviselés nem egyéni ügy; hanem azzal kapcsolatos, hogy Krisztus mennyasszonya testületi harcos – Ef 6,13:

- A. A gyülekezet testületi harcos, és a hívők együtt alkotják ezt a testületi harcost; azután, hogy testületileg hadsereggé alakulunk, képesek leszünk Isten ellensége ellen harcolni.
- B. Isten stratégiája, hogy a gyülekezetet használja mint az Ő hadseregét az ellenség elleni harcoláshoz; a Sátán stratégiája, hogy elszigeteljen minket a gyülekezettől mint Isten hadseregétől.
- C. Isten teljes fegyverzete a Test számára van, nem egyének számára; csak a testületi harcos viselheti Isten teljes fegyverzetét.

VII. A szellemi harc megvívásához fel kell öltöznünk Isten teljes fegyverzetét – 11. vers:

- A. Isten Krisztusban mint a valóság az életvitelünkben az öv, amely az egész lényünket megerősíti a szellemi hadviseléshez – 14a. vers.
- B. Az igazságosság mellvasa, amely befedi a lelkiismeretünket, és védelmez minket a Sátán vádaskodásaitól, Krisztus mint az igazságosságunk – 14b. vers; 1Kor 1,30.
- C. Krisztus a békesség a számunkra, hogy egyek legyünk Istennel és a szentekkel; ez a békesség a szilárd alap, amely lehetővé teszi, hogy megálljunk az ellenség ellen – Ef 2,15; 6,15.
- D. A hit nem más, mint egy pajzs az ellenség tüzes nyilai ellen; Krisztus a Szerzője és a Tökéletesítője az ilyen hitnek – 16. vers; Héb 12,2.
- E. A megmentés sisakja, amely befedi az értelmünket, nem más, mint a megmentő Krisztus, akit a mindennapi életünkben megtapasztalunk – Ef 6,17a; Jn 16,33.
- F. A Szellem kardja, amely Szellem Isten igéje, a támadó fegyverünk, amellyel darabokra vágjuk az ellenséget – Ef 6,17b.

G. Az imádság az egyedülálló, kritikus és létfontosságú eszköz, amely által Isten teljes fegyverzetét alkalmazzuk, gyakorlati módon a fegyverzet minden darabját elérhetővé téve a számunkra – 18. vers.

VIII. Azáltal, hogy felöltjük Isten teljes fegyverzetét, képesek vagyunk megállni az ördög ravaszságai, gonosz tervei, ellen – 11. 13-14. vers:

- A. Krisztussal ülni azt jelenti, hogy részt veszünk az Ő összes elért eredményében, az Ő Testében járni azt jelenti, hogy beteljesítjük Isten örökkévaló célját, megállni az Ő erejében pedig azt jelenti, hogy harcolunk Isten ellensége ellen – 2,6; 4,1; 5,2. 8; 6,11. 13-14.
- B. Az ellenség elleni harcolásban a legfontosabb dolog megállni; mindent elvégezvén, végig meg kell állnunk.

IX. Mindannyiunknak látnunk kell, hogy az Úr helyreállító munkájában ma mi egy csatátéren vagyunk; együtt kell működnünk az Úrral a Sátán légi erői elleni harcoláshoz, hogy többet nyerhessünk el Krisztusból Krisztus Teste felépítéséhez és Krisztus menyasszonya elkészítéséhez, Isten királyságát felállítva és terjesztve, hogy Krisztus visszajöhessen a földet megörökölni.